ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1922
Σελὶς 24 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλίου ὥρα 7 λ. 3—Δύσις 5 μ. 15
Τροχιὰ Μερκουρίου καὶ τῶν ἀπλανῶν

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ 261 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 25 | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ | ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-44 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΑΠΑΤΗΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΙΔΟΥΝ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΟΧΗΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΩΝ

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΑΡΕΙΧΕΤΟ Η ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ ΟΤΙ Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ ΑΠΕΞΕΝΩΝΕ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΩΝ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΩΔΗΓΕΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

Ο ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΟΤΙ Ο ΛΟΥΪΔ ΤΖΟΡΤΖ ΤΟΥ ΕΙΠΕΝ ΟΣΑ ΕΦΑΝΕΡΩΣΕ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΤΑΞΑΚΗΝ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ, ΚΑΙ ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἐὰς τὰ πενικὰ καὶ τὰ δυσβάλιστα σκότη, μὲ τὰ ὁποῖα περιεκάλυπτε τὴν Ἑθνικὴν μας ὑπόθεσιν ὁ καταχθονιώτερος Παλαιοκωμματισμὸς τὴν ἐνεκαίνιον βίαιίως, ἀπὸ τῆς 27ης τοῦ Νοεμβρίου 1920 καὶ ἐντεῦθεν, συρ τὴν ἀληθείας, ὁ Φιλελευθέριος Τύπος, ἔρριπτε χωρὶς διαγμὸν δέσμας φωτὸς, διὰ ν' ἀντιλαμφθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ποῖον ἐσβήμαν πᾶὶ ποῦ ὤφειλαν οἱ ἀσυνείδητοι τῆς ἐργασίας οἱ ἀσυνείδητοι τῆς μεγάλην Ἑλλάδα εἰς τοῦ Κωνσταντίνου τὸν Θρόνον. Εἰς τὴν ἐπίμονον προσπάθειαν τοῦ ἐγγὺς παρελθόντος, ὁσάκις ἀπεκαλύπτομεν τὴν ἀφεργμιεικόπιτα ὁδυνηρᾶς καταστάσεως ἐνοχὴν τοῦ Ἔθνους, μωρὸ αὐλοκόλακες, οἱ σημερινοὶ ὑπόδικοι πολιτικοὶ, ἠγέρρεσο ἀπροκάλυπτοι, ἀπατεῶνες καὶ ψεύσται, διὰ νὰ ἐκκαλύψουν τὸ στρατευόμενον κάκος, διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

—Ψεύδεται ὁ Φιλελεύθερος Τύπος!

—Καὶ ὅταν αἱ Διακοινώσεις διεδίχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ἀρνητικοῦ τῆς πρώτης, τὸ Κωνσταντινικὸν καθεστὼς ἠγείρετο μανόμενον καὶ καμγῶν διὰ νὰ σκεπάσῃ μὲν τὸν θόρυβον τῶν παραφρόνων διαλαγμῶν τὸν ἦχον τῆς φωνῆς τῆς ἀληθείας.

Ψεύδεται ὁ Φιλελεύθερος Τύπος!

Ἀσταμαὶ εἰς τοὺς θολοὺς ἐθνικοὺς ὁρίζοντας, τέσσαρες συνεντεύξεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μὲ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας, μὲ τὸν Ὑπάτους τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, μὲ δύο διαπεμπομένους Γάλλους φιλέλληνας καὶ τέλος Γάλλους Πρωθυπουργούς, τὸν Κλεμανσὰ καὶ τὸν Λεγκ, ὅπου ἐδεβαιώθη ὁλόκληρον τὸ κόσμον βεβαίωσιν ὡς τὰ ἀσκεπῆ ἐγκλήματα. Καὶ ὅμως, ὑνόσων ὁ Παπομωμπίαιος φρυαγε :

—Ψεύδεται ὁ Φιλελεύθερος Τύπος!

Διὰ τὴν ἐπιμονοτέραν δυναπὴν θέσιν, ὁ Δούδ Τζωρτζ, Ἄγγλος,—καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀγγλου τὸ χεῖλη δὲν ἀκούεται ψεῦδος Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς βεβαιώνει δὶς μὲ τὸν ὅρκον τῶν Θρόνων τῶν Πατρῶν εἶπε τὴν ἀλήθειαν : Ὅτι ὁ τὼς Βασιλεὺς κατέστρεψε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ ἀναγκαιοτέλια, ἡ ὁποία δὲν ὑφοῦσαν ὅρια, μᾶς ἀπάντησε διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Γούναρη καὶ τῶν ὑπουργῶν του :

—Ψεύδεται ὁ Φιλελεύθερος Τύπος!

Κάτω ἀπὸ τὴν βαρεῖαν σκιὰν ἑνὸς ἀγκλημαικοῦ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος Θρόνου, ὁ Λαὸς παρέμενεν ὑπνωτισμένος, τυφλὸς, ἀκαθοδήγητος. Δὲν ἐπίστευεν τοὺς πολλοί. Δὲν ἐφαντάζετο ἴσως τοὺς ἐσκοτισμοὺς τῶν πολιτικῶν αἰσχῶν. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ πιστεύσουν τὴν Προδοσίαν! Καὶ παρεδέχοντο τὸς παρεδέχοντο πολλοί, τὸ ἀναίσχυντον κήρυγμα :

—Ψεύδεται ὁ Φιλελεύθερος Τύπος!

***

Καὶ σήμερον ; Σήμερον πλέον, μετὰ τὴν τρομερὰν συμφορὰν, μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀνάγνωιν, μετὰ τὴν συνειδησιν ἀπολαλήψιν. Σήμερον, πεπεισμένοι καὶ οἱ ἔσχατοι λαοὶ. Πεισμένον ὅλοι ὅτι ὁ Γούναρης, ὁ Δούδ Τζωρτζ, αὐτὸς ἐφεύδετο, αὐτὸς ἠπάτα, αὐτὸς καὶ σὶ συνυπουργοὶ του, ὁλόκληρον τὸ πολιτικὸν, καὶ στρατιωτικὸν, καὶ ἀκόλουθοι Κωνσταντινικοὶ ἐφεύδοντο καὶ ὄχι ὁ Φιλελεύθερος. Καὶ ὄχι ὁ Φιλελεύθερος Τύπος. Μέσα ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα των, μέσα ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ἐγγραφα, μὲς δίδουν μόνοι τους, αὐτοὶ οἱ ἐγκληματίαι, μὲς δίδουν χεῖρ ἀριστερὰν τῆς ἀποδείξεως, ὅσαι πείθουν ὅτι ἐπανορθώναν κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ κατὰ τοῦ Ἔθνους, ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ.

Ἐγνώσιζαν ποῦ ὁδήγουν τὴν Ἑλλάδα. Ἔβλεπαν ἐμπρὸς των τὴν συμφοράν καὶ τὴν κατεφρόνουν. Καὶ ὅμως ἐπέμενον τὸν ὁρόμον των. Ἐβάδισαν ἀπάνω, χωρὶς τύνεις τὴν συνειδησεως ! Καὶ ΕΠΡΟΔΩΣΑΝ τὴν Πατρίδα των !

***

Ἱερὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος θὰ σοφωσῃ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ. Ἡ Ἐπανάστασις ἔχει εἰς χεῖρας της ὅλα τὰ στοιχεῖα. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ πεισθῇ διὰ τὴν ἀνομίαν τῶν ἐπὶ κυβερνήσεως των. Δὲν ἐλέμομεν νὰ τοῦ μείνῃ ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία. Καὶ δὲν θὰ τοῦ μείνῃ. Ὅταν θὰ τοῦ ἴδῃ αὐριον ὀδηγομένους εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου, δὲν θὰ δοκιμάσῃ οὐτίοτ. Θὰ αἰσθανθῇ ἀνακούφισιν.

Καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς τρομακτικῆς ἐνοχῆς των τὰς δίδομεν κατωτέρω.

Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τὴν 20ὴν Νοεμβρίου 1920,δεκεν ἡ «Ἡνωμένη Ἑπιρώπη» τὰ ἀκόλουθα τηλεγραφήματα τὰ ὁποῖα παιωθῶσιν ἐντὸς καὶ διὰ ἀδυνάτων καλπονοδούλων νὰ παρασταθῇ ἡ ἀλήθεια περὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς 14ης Νοεμβρίου, διεβάζετο πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἡ κατοπινὸς διακοίνοις τοῦ Συμμάχων, ἅτις ἤμελλε νὰ τοῦ δημιγηρεῖ-σματος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Βρεττανικὴ, ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις σκοπεύουσαι ἐπεξεργασθῶσιν ἀνάλογον τῶν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἀποφασισθεῖσαν ἐν τῷ συμφωνίᾳ τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ πόδων. Διὰ τοῦτο θλιβερέτερον ἐξελάγχαν ἐκ τῶν γεγονότων ἄτινα ἐπῆλθον ἐν Ἑλλάδι.

«Δὲν θέλουσι νὰ ἐπεμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εὑρίσκονται ἠναγκασμένοι νὰ δηλώσωσι δημοσίᾳ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος πλευρήβωσις Ἕλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐκλογῶν (ὀδευλε) στάσις καὶ δεγνωμὴ ἐνεργὸς τῶν Συμμάχων κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πολέμου ἐνέσεσε τὸ ἀγαθὸν πηγὴ ὑπερεσιῶν καὶ ἀγάπην ἀποκλείσεως. Θὰ ἦτο ἀξιοθρήνητον, ἐὰν ἡ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πικρωσις τῶν ἐχθρικῶν πυρῶν-των βασιλέως Κωνσταντίνου.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ δδηλοῦσε ἐπὶ καταστάσεων ΑΥΣΜΕΝΗ εἰς τὸ σταθῆ τὴν Ἑλλάδα καὶ τῶν Συμμάχων σχέσεις, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἰσθυμ αἱ τρεῖς Κυβερνήσεις δηλοῦσιν ὅτι ἐπιφυλάσσουσιν ἑαυτὰς πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως ἐν τῷ διακανονισμῶν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Ἐν Ἀθήναι τῇ 20 Νοεμβρίου 1920».

***

Τοῦτο ἦτοι τὸ δημογήφισμα, ὅπερ ἐνεργήθη τὴν 22αν Νοεμβρίου, αἱ Σύμμαχοι ἀναγνῶναι καὶ ἐπιβεβαιώσαν ἐν τῇ τῆς 25 Νοεμβρίου δευτέρᾳ διακοίνοις. Οἱ Σύμμαχοι τὴν ἀπέκρινάν ὅτι τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἐκλέγει ἀδεῶς καὶ ἐλευθέρως ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς Βίτωρ Ἐμμανουὴλ ἐπὶ τέλος τὸ «

ΘΕΑΜΑΤΑ-ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 Όκτωβρίου 1922

ΑΠΟΔΟΞΙ. Ούκρατες Παπαϊσαννου. Η Μακεδονική.

ΑΛΑΜΠΡΑ. Οι Αγαπες των Αδρων.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Το Δολοφονικόν.

ΚΥΒΕΛΗΣ. Θάνος Ιακωβίδου. Ανοιχ του Μοναστηριού. Ο σαντουρτζής μπαξές.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Θάνος Μ. Κοντοκαλής. Υπνος λαμβάνεται η Σκλάνα του Όλυμπ Θεόδλη.

ΠΑΝΘΕΟΝ. Έρως τυφλός - πρώτη ιαφάνεια της Δας Παυλίνας Γκαρν. Μέγας Αλέξανδρος.

ΑΤΤΙΚΟΝ. Ο Γκόρδιος με άπαν του κ. Μπερκέτη.

ΣΠΛΕΝΤΙΔ. Ανοιχτή θάλασσα. Ο κυνηγός των δεκαπενθύλλων.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Νεόκτιστον) απογευμ. "Η Γιαννού του Σπάρτου".

ΕΘΝΙΚΟΝ. SALON IDEAL. «Τα δυο Χαπάνια». Όφφίσιος Εκστασης.

ΑΜΠΟΥΛΑ. Έναρξις της προφορᾶ Λευτέρου Κυριμαγγόφου.

Καθημερινή Ζωή

ΠΕΡΙΣΠΟΥΔΑΣΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

*"Ημουν κι' έγω κοι μού πέταξαν μόλοτα κι' έπα κάσκελο να γλύφω. Ειμαι;;;

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 28 Οκτωβρίου 1922

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ των Εξωτερικών κ. Πολίτης, άμα επανελθών εκ Βελιγραδίου, επεδίωξε, όπως δώσει τη διέρυσιν την κοινήν γνώμην ού μόνον επί των Ελληνικών αντιλήψεων αλλά και περί των Σερβικών τοιούτων. Ο κ. Υπουργός των Εξωτερικών παρεστάθη ούτω την πλήρη συμφωνίαν των βλέψεων Ελλάδος και Σερβίας, την προκύψασαν έκ των συνομιλιών του μετά του Σέρβου συναδέλφου του. Και προβαίνει εις συγκεκριμένας δηλώσεις περί ύπαρξης ζητημάτων πολιτικής του Σερβικού κράτους κατά την Συνδιάσκεψιν της Λοζάνης. Διεδοκίθη τέλος, αναφέρει τους προς αυτόν λόγους του δοξασμένου Ηγεμόνος της Γιουγκοσλαυίας, όστις έκαμε μνείαν των άριστων του δεσμών μετά της βασιλευούσης εν Ελλάδι οικογενείας.

Ο κ. Πολίτης όμως ώς μη ξενιτεύη εν η «Καθημερινή» ενεφανίσθη ή εξάγουσα αύθαιρετα συμπεράσματα εκ των δηλώσεων του κ. Καλογερόπουλου όσα έν τη Ελληνικής χαί τής πολιτικής άδολίου απολυταγεία απέκρυπτε το νοον δπιαδεν διαφόρων προσωπικών πλεκτανών εν ευγενών αυτής παιζόντων τας αντιλήψεις. Ηδη επιζητεί όπως το εθνοφρονούν μέρος του έργου συνεχίση επί άλλον μέν βάθρον, ταυτά όμως διδασκουσα. Πράξεται σήμερον πρός εκμετάλλευσιν τυπικόν λόγον εβράσης, προς εμφάνισιν βασιλικής δήθεν πολιτικής, της πολιτικής των επιγαμιών. Αντιλάσεται δε ή πολιτική αύτη της ους δημοκράτας, οίτινες διάσπουν δτι εις τα Εθνικά αίρει είς τους δεσμούς ασηρίζεται ή εθνική πολιτική.

Ημείς αληθώς έχομεν την απόλυτον πεποίθησιν δτι το σύμπαν Σερβικόν Εθνος, όπερ αίβεται και άγαπά την Μεγάλην Βρεταννίαν τιμά, την αγαπά και τη εθνική συμπάθεια είς την κίνην και συμπαθούνται μετά του Λαού του εν δρασις δυσευχίας, αποβλέπει μετά μείζονος συμπαθείας πρός δημοκρατικήν Ελλάδα. Την πεποίθησιν δε αύτην δεν την εμοφράζομεν σήμερον.

Οσον αφορά την αντίληψιν, ήν άνέγραψεν ήδη το «Ελεύθερον Βήμα», ότι η εξοδος της Ελλάδος εις την Μικράν Ασίαν δα διηνωλύετο μάλλον ή δα παρημποδίζετο δε εις η αποδοχής του δημοσιεύματος θεσμού, ούτος αναμφίλογος, καθόσον το έργον της ημετέρας διπλωματίας έγει το γε νύν έγον νά πολαίση κατά δύο προκειμένων. Η μία πηγάζει εκ της δυσπιστίας προς την βασιλεύουσαν εν Ελλάδι δυναστείαν, ή δε έκρα εκ της δημιουργήσεως αντιλήψεως περί των διαθέσεων του Ελληνικού Λαού. Εκχωρώς νοείται δτι αι κατά του Ελληνικού Λαού προκαταλήψεις είρον ευκρέστερον άν δεν ευδυνεί περ ον αι δε αιτίαι αι οποίαι δημεκαί και αί εσπέρ ρελεύουσαι οίκονομικαί Εγκαι πραγματικήν δεν δύνανται νά πάθωσιν άλλην τα φίλα ή σύμμαχα Κράτη, είμη την θέλησιν του Ελληνικού Λαού, δημοσιευθείς εν φραζομένης. Ταύτα άλλως τε αφορώ εδηλον ό συμπαθής Πρέσβυς της Γιουγκοσλαυίας προς προϊόντη συνάδελφον προ ημερών.

-><-

Ο ΣΤΑΘΕΡΟΣ και κατηγορηματικός λόγος του λορδ. Κέρζον δια της παραφωνίαν των Τούρκων ιθνικών αξιώσεων το μαύρο σύννεφο μιλιον εις την όλην ατμόσφαιραν πολέμου της Ευρωπαϊκής δυσκολίας. Ο Άγγλος εσωτερικός δημοσιογράφος και τους δημοσίους του τους δεσποτικούς τόνους, ο λόγος αυτός ήτο ο μόνος Γουρκικόν ερμηνεύομενον ώστε η Θράκης εδρος βράδυνθ δτι κατ' αυτή ή ζώνη του Τούρκου αρχίει να γίνεται πορθμιακή και δυσκολος. Εις την Σμύρνη ιδιαίτερος ο Τούρκος πληθυσμός κατά τα τελευταία αναίμακα είς μεν τα λιμάνι δυσκολίαν οι πλήθυσμοι τον ίδιον, τον έμπορον, την βιομηχανον, τον εργάτην, τον άλιευ, τον γεωργον επιφυλασσόμενον εν τούτοις, ο όπιος ο ενθουσιασμός δεν ήτο μεγάλος και τον ήτο τοσον. Οι εθνικιστά τής Αγκύρας αρχίζουν δηλ δίγον κατ' ολίγον ν' αφυπνίζουν έντος της Σμύρνης και των δρεινων.

-><-

Η «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» εξαιτίαν έκαιρίαν της άπωσεν αγωνιστικόν άρθρον της δεν προλαμβάνη όλα τα αξιοπαίστατα σχετικά. Και όμως αυτό σχεδον είνε καλό το πρόγραμμα της Εταναστάσεως. Εκτίθεται δε δεται: Ο Βενιζέλος δεν ήτο νικητής, ο αποκαλούμενος δε της νίκης ήτο ο στρατηλάτης τάξεις. Δεν πιστεύουν τους ούτε τα συμπεράσματα οι πραγματικοί και δεν προσφυτα λόγια και έχουν προχωρήσεις άλλας ρίζες δεν έχουν και οι τάξεις αυτοί δεν πιστεύουν τα άνήκουν μοίς άσχρος και άλλης.

-><-

Αι ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ αί προσωποζόμενοι τον μεταξύ αύτου της Ελλάδος, σύμφωνα με το σωσιάλιον έπεινο της ρομαντικής, ιστούν τας Βενιζελικάς ερημιάδας, διατί επιμένουν να τη πολιτευθή ο κ. Μεταξάς. Ημείς δεν επιμένομεν τα πράγματα προσωπικώς. Ηδη απέλθετε, ώρα Μεταξά· μόνο είς την τοσην ώραν της Μικρασιατικής τραγωδίας και δι' όλην εθδομάδα!

ΣΗΜΕΡΟΝ

Ως το «Αττικόν» με τον Μωραϊτηνό

ΓΟΛΓΟΘΑΣ

ΑΚΑΤΑΛΗΛΟΝ ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 28 Οκτωβρίου 1922.—Αφ. λιμ. Νόρα ω. π. Πειραιέως. Σάμος Αγ. Εφημίας. Θασσόπουλος, Λευκάδα, Πρέβεζα. Τσοντάνι· 7 π. μ. Εφραίμ. Κάστρον. Μούδρος, Αγ. Εφραίμ. Κάστρον. Μούδρος, Αγ. Εφραίμ. Κάστρον. Μούδρος, Αγ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΟΙΟΥΣ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ Η ΑΝΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΕΝΑ

ΠΡΟΗΓΗΘΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΠΟΣΟΝ ΖΗΜΙΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἀναμειόθη χθὲς σημαντικωτάτη συζήτησις περὶ τῆς Ἀγγλικῆς λίρας, ὁρισθείσης δὲ παρὰ μικρὸν ἐγκαινιάσεως τῆς ἐπὶ τοῦ τόπου ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου ἀεροδρομίου τοῦ Λονδίνου, ἐπεκράτησεν ἀπροπερίφρων καὶ σήμερον ἡ προτροπὴ νὰ ἐπιφερθῶν τὰ ἐξῆς νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ἐξῆς ἀναγκαῖα μέτρα, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἀξίας τῆς λίρας εἰς τὰ 100 χρυσᾶ φράγκα.

Τὰ ἐξῆς ἀναγκαῖα μέτρα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν ἐπὶ πλέον δασμὸς 10 ἕως 15 τοῖς ἑκατόν.

Νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐξ